

Միսաք Մեծարեւոյ

Մարմնի վերք, սրտի վերք

Մարմնի վերքը՝ արտաբացված դանակէ՝
Ի՛նչ արցունքներ դառնակայլակ կը քանն.
Ի՛նչ հուզումով ու տխրութեամբ համակէ,
Մարմնի վերքը՝ արտաբացված դանակէ.

Սրտի վերքը, ո՛հ, դառնագոյն է, Աստվա՛ծ,
Սևով անքակ, խոցերով ժանտ է պատած
Խեղճ ու թշուառ կամ տարամերժ ու լքված
Սրտի վերքը, ո՛հ, դառնագոյն է, Աստվա՛ծ:

Մարմնի վերքը սպեղանի ունի բույժ,
Անցնելով նա մոռացուկ կ'ըլլա շան կանուխ,
Զանգակ չունի նա տխրահունչ, մահագոյժ.

Սրտի վերքը մինչ գերեզմանն երկարած
Ուղի մ'ունի, արցունքներու գերթ մեկ ուղի.
Սպեղանին անոր երկինքն է պահված:
1901, հունիս